

Pavasari grįžta paukščiai, tad sutikime juos svetingai. Valstybinių miškų urėdija kovo 15-19 dienomis kviečia iškelti inkilus sugrįžtantiems paukščiams.

„Apmaudu, tačiau šiemet dėl pandemijos jau tradicija tapusi šventė vyks pavieniui. Įprastai kasmetinėje inkilų kėlimo šventėje dalyvaudavo darželinukai bei moksleiviai, kuriems miškininkai papasakodavo apie inkilų kabinimo taisykles, paukščių rūšis bei jų ypatumus. Visoje Lietuvoje buvo iškeliama apie 3-4 tūkst. inkilų. Šįkart, saugant savo ir aplinkinių sveikatą, raginame gyventojus pasitikti paukščius laikantis visų karantino taisyklių. Atlikime šį prasmingą darbą saugiai“, – sako Valstybinių miškų urėdijos direktorius Valdas Kaubė.

VMU primena pagrindines inkilų kėlimo taisykles

Gaminant inkilą reikėtų vadovautis trimis rodikliais: dugno vidaus plotu, vidaus gyliu ir landos skersmeniu. Zylėms ir musinukėms skirta inkilo landos skersmuo 3,0 – 3,5 cm, varnėnams – 4,5-5,0 cm, naminėms pelėdoms – 13 cm, o didiesiems dančiasnapiams – net 18 cm.

Miške inkilus rekomenduojama kelti mažiausiai 40-50 metrų atstumu vienas nuo kito, kitu atveju, atsiradusi nemenka konkurencija maistui susirasti, juose gali niekas neapsigyventi. Inkilai dažniau pasirenkami ir tuomet, jei jų landa atsukta į rytų, pietryčių ar pietų pusę.

Nederėtų prie inkilo landos prikabinti laktos, manant, kad tai paukščiams pagelbės patogiau nutūpti. Laktos padeda ne paukščiams, o plėšrūnams, pavyzdžiui, kiaunėms ar katėms pasiekti inkilą. Paukščiams tokia kartelė nereikalinga.

Gaminant inkilą reikėtų rinktis sausas ir neobliuotas lentas, nes paukščiai dažniausiai pasirenka natūralių medžiagų inkilus. Tuo tarpu obliuotos lentos inkilą pasiruošusiems palikti paukšteliams neleidžia įsikibti į jo sienelę, tad silpniems mažyliams inkilą palikti tampa kur kas sunkiau. Taigi, kad ir kaip norisi papuošti inkilą – verčiau pasikliaukite natūralumu.

Inkilą reikia pritvirtinti taip, kad jis būtų stabilus, nesiūbuotų vėlyje, būtų atviresnėje, medžių šakomis neužgožtoje vietoje, maždaug 3-4 metrų aukštyje. Plėšrūnams sunkiau pasiekti inkilą, pakabintą ant pavienio medžio ar stulpo.

Kabinkite inkilus ir nebrandžiuose miškuose – juose natūralių perėjimo vietų nėra daug, tad ištis pagelbėsite paukščiams. Neužtenka tik pakabinti inkilą, kiekvieną rudenį ar žiemą reikėtų jį išvalyti ir paruošti gyventojams.

Inkilai naudingi ne tik paukščiams, tuščiuose inkiluose apsigyvena miegapelės,

šikšnosparniai, geltonkaklės pelės, skruzdės, kamanės, vapsvos – todėl iškelti inkilai yra naudingi visai miško ekosistemai.

Kviečiame įamžinti inkilo kėlimo akimirkas ir siųsti nuotraukas į komunikacija@vmu.lt – išpūdingiausių nuotraukų autorius apdovanosime prizais.

